

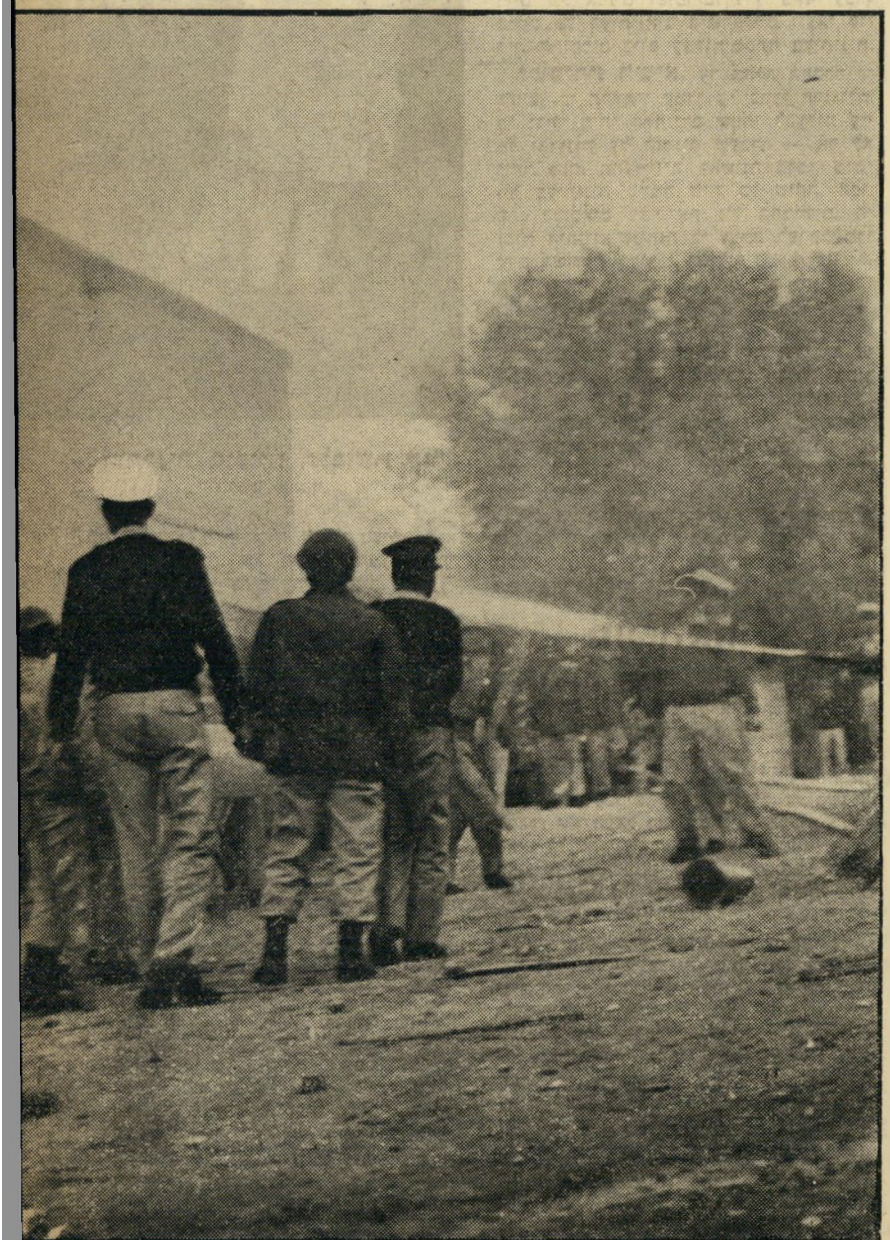
כך זה התחיל לאחר שנת אחר-הצהריים יצאו תושבי בתי אונגרין למרפסות המגשרות בין הבתים, החלו להמסיר משם חרפות ושברי-כלים על השוטרים, שהטילו מצור על השכונה כדי למנוע בעד תושביה הקנאים מלהמשיך בהתפרעויות.

הכצעקתה

מעל אחת המרפסות שבבתי אונגרין בירושלים, מנופף זקן בידו לעבר השוטרים החונים בחצר, כשקסדתו של אחד מהם נראית בחלק התחתון של התמונה. הזקן, המחזיק בידו הימנית טפרי-דף, היה אחד ממאות תושבי השכונה, שפתחו את הקרב עם השוטרים בצעקות: "נאצים!", "אנטישמים!", "כפר-קאסס!"

שמיכת מליון

הזמן הנכון - לעבור לסילון סימטת פירסומת של חברת סיגריט הינחתה השבת את שוטרי ירושלים, שנעזרו בסילוני מים, נוסף לאלות, קסדות ומגינים, כדי למנוע את הפרעת התחבורה בשבת במעבר

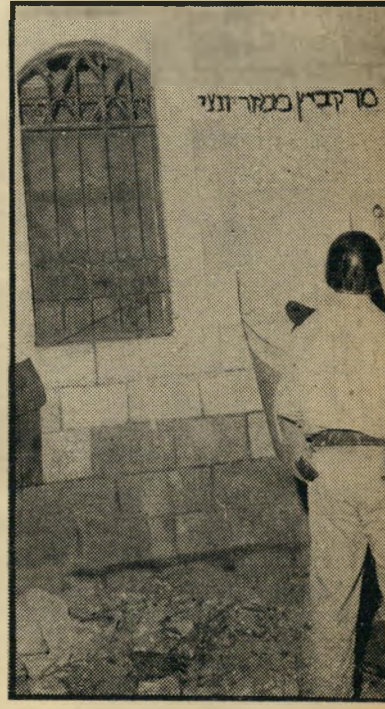
ל צופים מהצר

נראה המחזה כקומדיה שטנית. שני מחנות נלחמו זה בזה באמצעים ובמכשירים שכל אחד מהם עורר גלים של צחוק. מצד אחד ניצבו שוטרים חמושים באלות ומגינים, חבושים קסדות, כשבידיהם צינורות מים ארוכים. מנגד, על המרפסות של שכונת בתי-אונגרין, שליד מעבר מגדל-באום בירושלים, ניצבו אברכי-ישיבה, זקנים ונשים כשבידיהם כלי-נשק מתוצרת בית: מטאטאים, גיגיות, דליים, טחי-כיבושים, שבירי-היטים, סירי-לילה וכלי-בית שונים, שאפשר למצואם רק בשוק הי-פיששים.

עוד ביום שישי יצאו שוב להשתולל ברחובות, כשהם חוסמים אותם בפחיי-אשפה, מיידים אבנים במכוניות ומתנפלים בחמת זעם על עוברי-אורח, שניסו להתחוכך עמם או לחצות את רחובם ברכב. עד לשעות-הצהריים בשבת שררה הפוגה, כשקנאי-הדת מסתפקים בקריאות: "שאבס! שאבס!" לעבר המכוניות שנסעו לכיוון מעבר מגדל-באום וממנו. מאות שוטרים שי גויסו ממשטרת דרום-הארץ ומשמר-הגבול, מכוניות כיבוי משטרתיות וניידות שהמי-תינו בשטח, הבהירו להם כי לא כדאי להסתכן.

אלא שהקרב עצמו היה רחוק מלהיות קומדיה. הוא התנהל לפי טאקטיקה צבאית, בחירוק שיניים של מלחמה לחיים או ל-מוות. היה בו מתח וסיכון שאינם נופלים גם מקרבות של נשק חם. קנאי הדת של שכונת מאה-שערים לא למדו את הלקח מקרבות השבת האחרונים, בהם עוררו נגדם את זעם הציבור החילוני.

אולם בשעות אחר-הצהריים נקטה משטרת הבריה את הצעד היחיד שיש בו כדי למנוע את התפרעות הדתיים. עוצר הוטל על הי-שכונה. מחסומים הוקמו במבואות כדי למ-נוע חדירת אורחים חילוניים, שהחלו לני-הור לשכונה כדי לחזות בתכנית השבת הקבועה. מצד שני נאסר על תושבי השכונה לצאת מבתיהם. שוטרים חמושים כאלות הופקדו בחצרות הבתים כדי למנוע כל נסיון של התפרצות.

אבו מקיר תזעק את פני שוטרי ירושלים קיבלו סימאות קינסור כמו זו הי-מופיעה בתמונה: קצין מרקביץ ממזר ונאצי.

בריוק בשעה ארבע, השעה הקבועה ל-פורענות, החלו מרפסות בתי-אונגרין להת-מלא בהמונים. החילה פתחו אלה בקרב של חרפות עם השוטרים. "אטבת אל יהוד! עליהם!" צעק זקן נלהב כשמרפסות אחי-רות עונים לו במקהלה: "נאצים! רוצחים! אנטישמים!" "כפר קאסס!" זרקו אחרים ל-עבר אנשי משמר-הגבול. תוך דקות מספר השתלחבו הרוחות. בקבוקים ומקלות החלו להתעופף מכוונים שונים אל השוטרים. אלה נאלצו לסוכך על ראשיהם במגינים כדי להגן על עצמם. אולם מספר שוטרים שלא היו מצויידים בקסדות ובמגינים נפגעו. אחד מי-סמלי המשטרה צנח ארצה שותת-דם לאחר שלבנה גדולה הושלכה על ראשו מחלון אחד הבתים.

או נכנסה המשטרה לפעולה. במהירות הובאו למקום צינורות-מים. סילונים חוקים הומטרו לעבר המרפסות כדי להבריח את העומדים עליהם פנימה. אולם אלה לא וית-רו. מאחורי מחבואיהם היו מזנקים אל מול סילוני-המים, נרטיבים ונהדפים רק כדי שיוכלו לזרוק עוד משהו על השוטרים.

ברגע בו היו השוטרים מפסיקים להתיה-מיד היו המרפסות מתמלאות מחדש. או ניתנה הוראה לשוטרים להסתער. הם זינקו במעלות-האבן, רצו לאורך המרפסות הארו-כות כדי לתפוס את העמדות הקדמיות של המתפרעים. בכמה מקומות ניתקלו בהתי-נגדות, נאלצו להפעיל את אלותיהם. אולם קנאי הדת לא נכנעו. מתוך ההדרים הוסיפו להשמיע קללות ולהשליך חפצי-בית ואבנים על השוטרים. ילדים בגיל הגן זעקו בי-מקהלה: "תלכו לגיהנום! נאצים!"